

Sygn. akt I C 214/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 16 kwietnia 2014r

Sąd Rejonowy w Oleśnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Adrian Paluch

Protokolant Agnieszka Mazur

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014r w Oleśnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)z siedzibą w W.

przeciwko J. I.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.128,58 zł (cztery tysiące sto dwadzieścia osiem złotych 58/100) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 2.472,96 zł od dnia 24.04.2013 r. do 16.04.2014 r. oraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 1.655,62 zł od dnia 24.04.2013 r. do dnia 16.04.2014 r.;

II. należność zasądzoną w pkt.I wyroku rozkłada na 8 rat miesięcznych, w tym pierwsza rata w wysokości 628,58 zł, a kolejne w kwocie po 500,00 zł, płatne do dnia 10 każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym wyrok się uprawomocnił – z ustawowymi odsetkami od każdego uchybionego terminu płatności poszczególnych rat;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 669,00 zł tytułem kosztów procesu.

Z/

- kal 21 dni

16.04.2014r

Sygn. akt I C 214/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa domagała się od pozwanego na kwoty 4.128,58 zł z odsetkami umownymi liczonymi od kwoty 1.655,62 zł w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 2.472,96 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podała, że dochodzona pozwem wierzytelności wynika z braku zapłaty przez pozwanego z umowy z dnia 07.05.2007 r. zawartej pomiędzy pozwanym a (...) Bank S.A., będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank S.A. Wskazała, że z uwagi na rażące naruszenie umowy przez pozwanego w części dotyczącej warunków spłaty została ona wypowiedziana, stąd też na pozwanym spoczywa obowiązek zwrotu pobranych środków. Podała, że nabyła dochodzoną pozwem wierzytelność na podstawie umowy przelewu z dnia 08.12.2012 r.

Na rozprawie w dniu 16.04.2014 r. pozwany przyznał, że jest dłużnikiem z umowy zawartej z (...) Bank S.A. lecz z uwagi na trudną sytuację życiową, wysokość uzyskiwanych dochodów (ok.1.200,00 zł) oraz sprawowanie opieki nad 10-letnim dzieckiem, wniósł o rozłożenie dochodzonej pozewem należności na raty po 500,00 zł każda.

Sąd ustalił:

W dniu 07.05.2007 r. pozwany zawarł umowę pożyczki gotówkowej z (...) Bank S.A. Na podstawie tej umowy Bank oddał do dyspozycji pozwanemu kwotę 2.000,00 zł, z kolei pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki do dnia 15.05.2009 r.

Pozwany nie wywiązywał się z obowiązków wynikających z zawartej z bankiem umowy. W związku z tym została ona wypowiedziana, zaś w dniu 21.04.2010 r. bank wystawił przeciwko niemu bankowy tytuł egzekucyjny na kwotę 2.654,01 zł.

W dniu 19.05.2010 r. Sąd Rejonowy w Turku nadał klauzulę wykonalności na ten tytuł.

W dniu 12.05.2011 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Ostrzeszowie umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone w oparciu o wystawiony przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

W dniu 04.01.2010 r. nastąpiło połączenie (...) Banku S.A. z (...) Bank S.A. G. (...) Bank wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. Następnie w dniu 01.06.2012 r. nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. na (...) Bank S.A. G. Bank wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki (...) Bank S.A. W dniu 01.06.2012 r. (...) Bank S.A. zmienił nazwę na (...) Bank S.A.

Na podstawie umowy zwartej w dniu 08.03.2012 r. powód nabył wierzytelność wynikającą z umowy zawartej pomiędzy pozwanym a (...) Bank S.A.

Dochodzona pozewem wierzytelność obejmuje:

- 1.588,23 zł tytułem odsetek karnych naliczonych przez Bank od kwot niespłaconego kapitału;
- 86.03 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela;
- 351,40 zł tytułem opłat windykacyjnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela;
- 1.655,62 zł tytułem niespłaconej kwoty kapitału;
- 447,28 zł tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczone od kwoty nie spłaconego kapitału od dnia 2012.03.01 do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu.

/bezsporne/

Pozwany ma trudną sytuację życiową. Pracuje „na czarno” uzyskuje dochody w wysokości ok. 1.200,00 zł. Ma na utrzymaniu 10-letnie dziecko. Jego żona pracuje lecz otrzymuje niskie dochody.

Sąd zważył:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Pozwany nie kwestionował obowiązku spełnienia dochodzonego od niego roszczenia zarówno co do należności głównej, jak i odsetek.

Zgodnie z art. 354§1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu. Z kolei wedle art. 481 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia

pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności (§1). Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (§2). Zgodnie z art. 359§2¹ k.c. maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Ponadto od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa (art. 482§1 k.c.).

W świetle przytoczonych wyżej przepisów wierzyciel mógł domagać się zasądzenia na jego rzecz dochodzonej pozewm należności, a także odsetek (ustawowych i umownych) od kwot wskazanych w pozwie. Jego żądanie w całości zasługiwało na uwzględnienie. Z tych względów orzeczono jak w pkt.I.

Na podstawie art. 320 k.p.c., Sąd uwzględnił wniosek pozwanego i rozłożył na raty dochodzone od niego roszczenie. Podawane przez pozwanego okoliczności, w szczególności zaś jego trudna sytuacja życiowa (wykonywanie pracy „na czarno”, wysokość uzyskiwanych z tego tytułu dochodów, utrzymywanie 10-letniego dziecka, a także niskie dochody żony), uzasadniają przyjęcie, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, o którym mowa w art. 320 k.p.c. Rozłożenie zasądzonych od pozwanego roszczenia na 8 miesięcznych rat sprawi, że będzie ono możliwe do wykonania, a przy tym nie narazi jego bliskich na niepowetowane szkody. Z tych względów orzeczono jak w pkt.II.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 98§1 k.p.c.